

## Yleisradion arkistot bittiaikaan

14.9.2006 14:20 — Vesa Ylä-Jääski

Yleisradiossa tuotantotekniikka on jo lähes kokonaan digitaalista, mutta mittavan tallennearkiston muuttaminen digitaalimuotoon on vuosikausien suururakka. Arkistojen hyödyntämisessä tekniikan veroinen haaste ovat tekijänoikeuskysymykset.

Yleisradion arkistoissa on satoja tuhansia tunteja suomalaista kulttuurihistoriaa. Uudistuotantoon arkistoista poimitaan inserttejä. Suurta yleisöä kiinnostavat myös uusinnat, kuten vanhat kotimaiset elokuvat, joita yhtiö on ostanut omistukseensa melkoisen määrän.

Netti tarjoaisi periaatteessa mahdollisuudet entistä monipuolisemmin ja yksilöllisemmin palvella lupamaksujen maksajia. Tässä Ylen uusi aluevaltaus, Elävä arkisto - nettipalvelu näyttää suuntaa. Kattavan tietokoneperustaisen arkistojärjestelmän rakentaminen on kuitenkin yhtiön tekniikalle melkoinen haaste.

Arvoaineisto turvaan - Vanhin aineisto siirretään ensimmäisenä digitaaliseen arkistoon. Esimerkiksi 60-luvun puolivälistä alkaen käytetyt kahden tuuman videonauhat on jo lähes kaikki kopioitu digitaalimuotoon, tv-arkiston päällikkö **Irma Hakunti** vakuuttaa.

Radion arkistoissa on satoja tuhansia tallennenimikkeitä. Materiaalista noin neljännes on jo kopioitu digitaaliseen järjestelmään.

Uusi aineisto on jo valmiiksi digitaalista, vanha täytyy erikseen digitoida.

- Tavoite on saattaa arkisto kokonaan digitaaliseksi kymmenessä vuodessa, toivoo radion äänitearkistojen päällikkö **Pekka Gronow**. Järjestelmässä on Gronowin mukaan tällä hetkellä tietoa noin 50 teratavua. Määrä kasvaa puolen tusinan päätoimisen ihmisen voimin jatkuvasti.

Radiolla valmis ratkaisu Radion digitaalinen arkisto perustuu AIT2-tekniikkaan, jossa yhteen nauhaan mahtuu noin 50 gigatavua. Valmiiksi digitaalinen aineisto säilytetään syntyformaattissaan. Digitoidun materiaalin tallennusmuoto

---

on joko WAV tai BWF (Broadcast Wave Format).

Järjestelmään kuuluu nauhakirjaston lisäksi Blade-palvelimia sekä 1,5 teratavun kiintolevy-cache.

Kiintolevyissä säilytetään muun muassa mp3-muotoiset esikuunteluversiot sisällöstä, joten nauhoja tarvitaan vasta tuotantolaatuista aineistoa ladattaessa. Levystön ja Radioarkiston materiaaleille on erilliset luettelointisovellukset.

Ainoastaan Ylen sisäiseen käyttöön rakennetulla, tietoverkon kautta käytettävällä palvelulla on hankepäälikkö **Markku Petäjän** mukaan radion ja television puolelta yhteensä yli kuusi sataa rekisteröityä käyttäjää.

<http://www.digitoday.fi/viihde/2006/09/14/yleisradion-arkistot--bittiaikaan/200612286/66>